

ПРЕС КЛИПИНГ

28-29. јул 2018.

НАСЛОВИ

**Синдикат: Радници ПКБ у страху да се не деси нови ПКБ
Бечеј (стр. 2)**

ТЕНДЕР НАЈКАСНИЈЕ ДО 15. АВГУСТА: ПКБ иде у руке странаца (стр. 4)

ЂОРЂЕВИЋ: Претворити ПКБ у огледно добро (стр. 6)

**Синдикат потврдио да Азотара иде у стечај, тражи гаранције за
раднике (стр. 7)**

„На кашицицу“ из стечајне масе (стр. 8)

Штрајк радника ДЕС-а због неиспуњених обећања директора (стр. 9)

Нагли скок плата био би шок за економију (стр. 10)

Синдикат: Радници ПКБ у страху да се не деси нови ПКБ Бечеј

Аутор текста: Бета

Радници ПКБ корпорације се не радују продаји компаније већ страхују да се не догоди нови ПКБ Бечеј који је уништен за кратко време, рекао је председник Самосталног синдиката ПКБ Милисав Ђорђевић.

Према препорукама из програма мера новог аранжмана "чуваркућа" који је Србија склопила са Међународним монетарним фондом (ММФ) ПКБ ће бити продат на тендеру који је требало да се распише до краја овог месеца, али ће, како је наговештено представницима синдиката у Министарству привреде, "због обимне документације рок бити померен на 15. август".

"Синдикат је подржавао предлог стручњака који су предлагали да се нађе стратешки партнер или ПКБ претвори у огледно добро и да остане у државном власништву", рекао је Ђорђевић.

Ђорђевић је рекао да имање ПКБ последњих месеци обилазе кинеске и арапске делегације.

Истакао је да "држави није стало да сачува ту пољопривредну корпорацију и нема разумевања за предлоге стручњака".

"ПКБ ће се продавати као имовина у коју спада око 17.000 хектара пољопривредног земљишта, око 70 километара каналске мреже за наводњавање, око 17.000 грла стокe, и другу непокретну имовину и механизацију, а према ранијим проценама вредност фирме је била око 300 милиона евра", рекао је Ђорђевић.

Додао је да ће се из ПКБ корпорације издвојити и из продаје искључити посебна фирма која ће преузети власништво над око 5.000 хектара грађевинског земљишта, неколико водовода које је ПКБ изградио, фудбалским клубом и још неком имовином, као и вођење судских спорова којих има много, јер компанија послује 70 година.

Он је истакао да су дугови ПКБ-а, који су крајем 2017. године износили око 80 милиона евра, последица и небриге државе јер је вођена таква економска политика која је оштетила предузеће за више од 30 милиона евра.

"Нисмо добијали премије за млеко, на премијама по грлу стокe изгубили смо преко 2,7 милијарди динара, није нам плаћено више десетина хектара земље које је држава узела за градњу Остружничког моста", рекао је Ђорђевић.

Додао је да би ти дугови могли да се измире продајом грађевинског земљишта у близини Пупиновог моста где су "папрене цене" и да се тако сачува ПКБ "као пољопривредни драгуљ Србије који уз стратешког партнера може да доноси велики профит".

Он је рекао да не зна колика је вредност имовине ПКБ-а према последњој процени која је скоро урађена.

Ђорђевић је истакао да је синдикату, када не може да се избори за боље решење од продаје, сада најважније да радници наставе посао код новог послодавца.

ПКБ корпорација, према његовим речима, има око 1.700 радника и сви ће, како је обећано у Министарству привреде, добити отпремнине, а затим ће они који хоће, јер има и оних који су испунили услов за пензију, наставити посао код новог послодавца.

У Министарству привреде су, према његовим речима, обећали да отпремнине за раднике не могу бити мање од 450 евра по години стажа.

"Борићемо се да отпремнине буду веће, а исплатиће се из продајне цене", рекао је председник синдиката и додао да ће један од услова тендера вероватно бити да се нови послодавац обавезује да три године настави исту делатност и не отпушта раднике.

Простран: Апсолутно против продаје

Стручњак за пољопривреду Милан Простран истакао је да је "апсолутно против продаје ПКБ и сматра да га посебном одлуком треба прогласити за добро од националног значаја".

"Професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић, још неки стручњаци и ја смо предлагали да се та фирма прогласи огледним добром где ће студенти Пољопривредног факултета имати наставу, као и у Америци", рекао је Простран.

Он је, како је рекао, посетио огледно пољопривредно добро 140 километара од Вашингтона које је у власништву америчког Министарства пољопривреде.

"Ако Американци могу да имају у државном власништву огледно добро зашто не би могла и Србија", рекао је Простран.

Оценио је да ће будући власник ПКБ корпорације вероватно затворити и институт Агроекономик који је направио ПКБ и који је радио на развијању нових сорти.

"Не верујем да ће купац задржати и сточни фонд, јер је сточарство специфична грана која не доноси велики профит, а неопходна је због производње органског ђубрива које је та корпорација користила за своја имања, а посебно где се тим заливним системом земља испира", појаснио је Простран.

Будућег власника ће, према његовим речима, пре свега интересовати цена земљишта која расте, јер се Београд шири на ту страну па је светским трговинским ланцима већ продато неколико хектара по цени од 700.000 до милион евра по хектару.

"Не могу да разумем да ова власт, која је ранију приватизацију проглашавала лоповском и хохштаплерском, прихватила тај предлог ММФ-а", рекао је Простран.

Истакао је да за ПКБ "треба ангажовати добар менаџмент и одустати од продаје".

ТЕНДЕР НАЈКАСНИЈЕ ДО 15. АВГУСТА: ПКБ иде у руке странаца

Имовину некадашњег пољопривредног гиганта, коме су се дивили и у најразвијенијим земљама света, меркају Кинези, Арапи и компаније из западне Европе

Имовина Пољопривредне корпорације Београд (ПКБ) биће понуђена на продају, сазнаје Курир.

Из приватизације, за коју ће тендер бити расписан најкасније до 15. августа, биће изузета само имовина која се води на државу, тврди Никола Лазић, председник Независног синдиката ПКБ. - Саопштено нам је да ће се предузеће приватизовати продајом дела имовине, што подразумева практично све основне делатности - ратарство, сточарство, осим комуналне делатности, односно водовода и канализације у склопу "Енерготехнике". На продају ће бити понуђено 17.000 пољопривредног и око 7.000 хектара грађевинског земљишта које покривају објекти ПКБ, а од продаје ће бити изузето оно што се води на државу, а то је 5.000 хектара обрадивог земљишта и неколико хиљада грађевинског земљишта које покривају насеља - објашњава Лазић.

Он очекује да ће ПКБ, с обзиром на то да су га обилазили представници многих страних и домаћих компанија, бити продат и да ће после приватизације бити приватна компанија. - ПКБ су обилазили Кинези, представници "Ал Дахре", неких европских и домаћих компанија који су се упознавали с предузећем. Пошто имамо искуства с комбинатом Старчево, верујем да ће бити заинтересованих за куповину ПКБ - каже Лазић и додаје да су у Министарству приведе обећали социјални програм од 450 евра по години стажа свим радницима, и који одлазе и који остану да раде у новој фирми, чиме је 30 одсто радника презадовољно.

Мишљења стручне јавности о продаји ПКБ су подељена.

- Ако бих био у прилици да размишљам на који начин треба решити питање ПКБ, ја га не бих

продавао, него бих по систему тендера који је расписан за РТБ Бор тражио стратешког партнера са задржавањем већинског власништва државе - сматра Љубодраг Савић, професор Економског факултета у Београду.

У кабинету в. д. генералног директора ПКБ корпорације Момчила Јоковића речено нам је да се за сва питања у вези са ПКБ обратимо Министарству привреде.

Милан Простран

Важан за образовање студената

Агроекономиста Милан Простран каже да стрепи да ће онај ко купи ПКБ после три године уништити говедарство, плодно земљиште претворити у пустињу и крчмити га као грађевинско земљиште за огроман новац:

- Мени је потпуно неприхватљиво да ће морати да се задржи производна структура свега три године. Сви који су куповали прво су желели да се отарасе сточарства. Да сам ја држава, ја бих ПКБ прогласио добром од општег националног значаја и не бих га приватизовао. То је простор на који ће се Београд ширити и држава о томе треба да води рачуна. Друго, ако продају ПКБ, више нећемо имати где да образујемо студенте.

ЛИЧНА КАРТА ПКБ

Основан: 27. децембра 1945.

1.600 запослених у ПКБ

100 запослених у зависним предузећима

ИМОВИНА

28.520 ха земљишта

23.470 ха у власништву ПКБ

5.050 ха у државном власништву

20.500 ха земљишта обрадиво

9.000 музних крава с припадајућим подмлатком

3.500 грла јунади у тову

6.000 свиња

2.000 оваца свих категорија

фарма кока носила капацитета 30.000 комада

330 трактора свих категорија

Центар за дораду семена "Агросеме"

Фабрика сточне хране

Центар за сточарство

ЗАВИСНА ПРЕДУЗЕЋА

- "Еко-лаб"
- "Агроекономик"
- Ветеринарска станица ПКБ
- Пољопривредна авијација
- Зелена енергија

ДЕЛАТНОСТИ

- примарна пољопривредна производња
- ратарство
- сточарство
- прерада млека
- прерада меса
- производња концентроване сточне хране
- прерада воћа и поврћа
- прерада житарица

Шта се продаје

17.000 ха пољопривредног земљишта
 7.000 ха грађевинског земљишта које покривају објекти ПКБ
 фарме
 сточни фонд
 механизација

Бројке

154 милиона евра процењена вредност 51 одсто капитала у 2015.
 70% имовине ПКБ биће понуђено на продају
 30% имовине која се води на државу неће се продавати

ЂОРЂЕВИЋ: Претворити ПКБ у огледно добро

Радници ПКБ корпорације не радују се продаји компаније, већ страхују да се не догоди нови ПКБ Бечеј, који је уништен за кратко време.

Синдикат је подржавао замисао стручњака који су предлагали да се нађе стратешки партнер или да се ПКБ претвори у огледно добро и да остане у државном власништву. ПКБ ће се продавати као имовина у коју спада око 17.000 хектара пољопривредног земљишта, око 70 километара каналске мреже за наводњавање, око 17.000 грла стоке... Према ранијим проценама, вредност фирме је била око 300 милиона евра. Дугови ПКБ, који су крајем 2017. износили око 80 милиона евра, последица су економске политике која је оштетила предузеће за више од 30 милиона евра.

Представници запослених захтевају да будући купац фабрике настави производњу

Синдикат потврдио да Азотара иде у стечај, тражи гаранције за раднике

Са представницима Владе Србије јуче смо у оквиру Радне групе о Азотари разговарали о припреми социјалног програма за запослене у фабрици која одлази у стечај.

Пише: Г. Влаовић

Успели смо да постигнемо договор да социјалним програмом буду обухваћени и они радници, њих око 180, који су примљени након 2014. године. То је период у коме је важила забрана запошљавања па су ти људи радили по уговорима, а не за стално. Није реч ни о каквим партијским кадровима нити људима из администрације, већ радницима који су радили у производњи. Ти људи су радили у Азотари годинама и заслужују исти третман као и други – каже за Данас Градиша Живановић, председник Самосталног синдиката ХИП Азотара.

Према његовим речима, синдикалци не прихватају стечај, али држава категорично инсистира на том процесу и тврди да не постоји ниједан други начин да фабрика изађе „на зелену грану“.

– Ми од државе тражимо гаранције да ће фабрика након приватизације из стечаја наставити са производњом, односно основном делатношћу. Фабрика попут Азотаре чак ни у стечају не може да остане без одређеног броја радника, а надамо се да ће што већи број бити враћен на посао после приватизације. Наравно да бисмо хтели да обезбедимо што веће отпремнине за запослене, али и у овом случају Влада тврди да није у могућности да нам да више од оног што нам нуди – објашњава Живановић и додаје да ће се нови састанак Радне групе о Азотари одржати идућег четвртка, 2. августа.

– Наш основни захтев према држави, поред тога да сви запослени добију отпремнине је да фабрика настави са радом после приватизације из стечаја а не никако да буде продата власнику који би променио њену делатност и затворио Азотару. Тражићемо од Владе гаранције да до тога неће доћи – каже Живановић.

Иначе, запосленима ће бити понуђена три модела социјалног програма. Они ће моћи да бирају да ли ће узети 200 евра по години стажа, трећину зараде запосленог за годину стажа, а они који имају више од 15 година стажа, моћи ће да изаберу и шест просечних плата у Србији.

Подсећања ради, пре десетак дана из Министарства енергетике су поручили да покретање стечајног поступка представља испуњавање обавеза према Међународном монетарном фонду.

Након завршетка тог поступка Азотара ће бити понуђена за приватизацију. Подаци говоре да је вредност имовине фабрике око 108 милиона евра, док су дуговања, од којих је 90 одсто према Србијагасу, достигла цифру од 200 милиона евра.

Мали део потраживања радника "АХА Мура Први мај" биће исплаћен до краја августа

„На кашичицу“ из стечајне масе

Бившим радницима „АХА Муре Први мај“ из Пирота биће исплаћен део потраживања из стечајне масе. Према нацрту решења дефинисана је наплата потраживања поверилаца првог реда, међу којима су и радници.

Пише: З. Панић

Некадашњим радницима „АХА Муре Први мај“ до сада је исплаћено девет минималних зарада из Фонда солидарности, чиме су намирили 75 одсто својих потраживања. У складу са Нацртом решења о главној деоби, њима ће бити исплаћен још један део пријављених и признатих потраживања.

– У складу са овим документом њима ће бити исплаћено 8,23 одсто од пријављених потраживања, у зависности од временаведеног у фирми до увођења стечаја 25. јуна 2015. године, што може да износи од 300 до 22.000 динара, каже за Данас Родољуб Ђирић, председник Већа Савеза Самосталних синдиката Пирота. Новац би према најавама стечајног управника требало да буде исплаћен до краја августа.

– Синдикату треба да се јаве само радници који су од увођења стечајног поступка променили податке. Треба да нам доставе копије текућих рачуна, које ми достављамо стечајном управнику. Из стечајне масе потраживања ће наплатити само повериоци првог реда наплате. Потраживања која су пријављена у другом и трећем исплатном реду неће моћи да наплате, као и остали разлучни повериоци јер за то нема средстава, каже Ђирић.

Продаја “Првог маја а.д.” није објављена. У току је процена имовине и чека се да Агенција за приватизацију објави јавни позив. До завршетка свих прописаних процедура неће бити познато када ће радницима бити исплаћена и потраживања која имају у овом делу некадашње фирме.

Од гиганта до стечаја

Фабрика „АХА Мура Први мај“ у стечају је тек у шестом покушају продата у октобру прошле године италијанској фирми „Е Мирољо“ која је регистрована у Димитровграду и која на јавном надметању купила ову пиротску фабрику у стечају за 200 милиона динара. Ова фабрика је пре

стечаја запошљавала 1.300 радника, а у време пре приватизације била је једна од водећих текстилних фирми у Србији и бившој Југославији.

Штрајк радника ДЕС-а због неиспуњених обећања директора

Радници новосадског ДЕС-а, предвођени репрезентативним синдикатом “Слога” у том предузећу, у понедељак 30. јула у 7 часова започеће штрајк због неиспуњених обећања директора.

Пише: Данас Онлине

Како се наводи у саопштењу, директор је пре две недеље у присуству миритеља из Агенције за мирно решавање радних спорова обећао почетак исплате заосталих зарада и решавање проблема.

„Након тадашњег састанка са директором и у присуству миритеља из Агенције за мирно решавање радног спора, штрајкачки одбор је донео одлуку да се штрајк замрзне јер је директор обећао да ће током наредне недеље извршити исплату дела неисплаћене априлске плате, као и да се сачека до 27. 07.2018. када је наводно требало да стигне одговор за социјални програм“, пише у саопштењу.

Како ништа није испуњено, штрајк почиње 30.07.2018. године у 7 часова у кругу предузећа у Новом Саду.

„Штрајк се одржава због неизмерних обавеза према радницима, од неисплаћених зарада, неоверених здравствених књижица, неисплаћених путних трошкова и неповезаног радног стажа. Када је реч о повезивању радног стажа, радницима који нису инвалиди стаж није повезан од 2010 године, а инвалидима пуне две године. Иначе у новосадском ДЕС-у је запошљено око 170 радника, од чега је 60 одсто инвалида“, пише у саопштењу.

Они подсећају јавност да су у октобру прошле године актуелни министар за рад Зоран Ђорђевић и градоначелник Новог Сада Милош Вучевић посетили њихово предузеће, а затим изговорили врло велике речи пред камерама.

„Министар рада Ђорђевић је тада истакао да држава субвенционисе и помаже рад таквих предузећа и да је циљ да се подстакне на запошљавање што више особа са инвалидитетом. Он је тада рекао и да је са директорима предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом имао састанак на којем је представљена нова методологија распоређивања финансијских средстава, која ће бити праведније додељивана, а које држава даје овим предузећима“, саопштили су радници ДЕС-а.

Десет месеци касније њима није јасно где су нестале те паре и сва та средства о коме су министар Ђорђевић и Вучевић говорили, или је то можда био само медијски спин саморекламирања, питају из репрезентативног Слогиног синдиката у том предузећу.

ПОЛИТИКА ONLINE

Нагли скок плата био би шок за економију

Аутор: Марија Бракочевић

Просечна плата у мају прошле године била је 47.147 динара, што је тада износило 382 евра. Овог маја достигла је ниво од 50.377 динара, односно 426 евра. У динарима гледано, лични доходак порастао је 6,9 одсто, а у еврима целих 11,5 процената, или 44 евра за годину дана. Судаћи према скорашњим најавама председника Србије Александра Вучића, просечна плата у Србији могла би до краја године да достигне цифру од безмало 500 евра. То значи да би у односу на мај ове године нето зарада могла да буде већа за чак 74 евра.

Колико је то реално могуће, да ли је наша држава довољно економски јака да грађанима понуди знатно веће плате и може ли такав скок просечне зараде представљати дозу ризика по макроекономску стабилност земље?

Милојко Арсић, професор Економског факултета у Београду, подсећа да су у првих пет месеци ове године плате у просеку износиле 417 евра, што би значило да би, ако до краја године буду 500 евра, требало заправо да порасту за 20 одсто.

– Претходно стање показује колико смо далеко од поменутог циља, па стога није реално да просечне плате у Србији до краја ове године достигну 500 евра. Економски одрживо повећање плата до тог нивоа, које је у складу са кретањем продуктивности, могло би да се достигне 2021, и то под условом да у наредне три године привреда расте по стопи од око четири одсто. Једноставно је, плате не могу да расту знатно брже од раста производње – сматра Арсић, и подсећа да уколико зараде расту брже, онда то доводи до великог раста спољнотрговинског дефицита и платнобилансне кризе.

Нешто брже достизање таквих зарада било би могуће, додаје, ако бисмо манипулисали политиком курса и фискалном политиком.

– То би само краткорочно изгледало као добро решење, привремено би повећало потрошњу и стандард грађана, али би након тога наступила криза, јер бисмо имали све већи

спољнотрговински дефицит и растао би спољни дуг. Онда бисмо морали да вратимо курс на реалан ниво и да потрошњу ускладимо са производњом – истиче Арсић.

На питање зашто се стално говори о повећању плата у еврима, а не у динарима, професор подсећа да то није сасвим исправно, чак да је супротно званичној политици Народне банке и владе, које се залажу за динаризацију привреде Србије.

– Било би добро да се говори о томе колико плате реално могу да расту из године у годину, као и да, уколико се искључи ефекат инфлације, плате могу да расту и као производња. А еври се помињу јер је грађанима тако разумљивије, једноставније – појашњава.

Уз најаве о повећању просечне зараде на близу 500 евра, председник Вучић осврнуо се и на то да се по висини просечне плате приближавамо свим другим земљама, а да сада имамо и веће личне дохотке од готово свих у региону, од Македоније, Албаније, Бугарске, Босне и Херцеговине... Економисти ипак поздрављају само умерени пораст плата, али сматрају да је од тога још боље повећање масе зараде, која се најбоље постиже већим запошљавањем грађана.

Иван Николић, сарадник Економског института, уверава да ипак није реално да за шест месеци, од маја до краја године, плата порасте за 74 евра.

– Ове године имаћемо раст БДП-а, што ће бити довољан основ за повећање плата. Али тај номинални раст плата, макар када говоримо о јавном сектору, у овом тренутку је изванредно до нивоа номиналног повећања БДП-а. То значи да би уз раст БДП-а од 3,5 одсто и инфлације од 2,5 процента максимално повећање плата у јавном сектору могло да буде пет до шест процената. Да бисмо стигли до најављених 500 евра требало би да имамо пораст плата за 20 одсто, што у тако кратком року није могуће. Добро би било да се задржи само динамика повећања плата, али једнократни нагли пораст зарада засад је мало вероватан и значао би шок за нашу економију – објашњава Николић.